

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 49/18

Luxemburg, 17 aprilie 2018

Hotărârea în cauzele conexe C-195/17, C-197/17 - C 203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 - C-286/17 și C-290/17 - C-292/17

Helga Krüsemann și alții/TUIfly GmbH

O „grevă spontană” a personalului navigant ca urmare a anunțului surpriză privind o restructurare nu constituie o „împrejurare excepțională” care să permită companiei aeriene să se libereze de obligația de compensare în cazul anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor

Riscurile care decurg din consecințele sociale care însoțesc astfel de măsuri trebuie să fie considerate inerente exercitării normale a activității companiei aeriene

La 30 septembrie 2016 conducerea companiei aeriene germane TUIfly și-a anunțat, surprinzător, personalul cu privire la un plan de restructurare a întreprinderii. În consecința acestui anunț, timp de aproximativ o săptămână, personalul navigant a intrat în concediu medical, ca urmare a unui apel lansat chiar de lucrători. În perioada 1-10 octombrie rata absenteismului pentru motive medicale, în mod obișnuit de ordinul a 10 %, a ajuns până la 89 % din personalul navigant tehnic și 62 % din personalul navigant comercial. În seara zilei de 7 octombrie 2016, conducerea TUIfly a informat personalul său că s-a ajuns la un acord cu reprezentanții acestuia.

Ca urmare a acestei „greve spontane” numeroase zboruri TUIfly au fost anulate sau au avut o întârziere de trei ore sau mai mare la sosire. Cu toate acestea, considerând că era vorba despre „împrejurări excepționale” în sensul Regulamentului Uniunii privind drepturile pasagerilor aerieni¹, TUIfly a refuzat să plătească pasagerilor afectați compensațiile prevăzute de acesta (și anume 250, 400 sau 600 de euro în funcție de distanță). Amtsgericht Hannover și Amtsgericht Düsseldorf (Tribunalele Districtuale din Hanovra și din Düsseldorf, Germania), ambele sesizate cu acțiuni având ca obiect plata acestor compensații, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă absența spontană a unei părți importante a personalului navigant sub forma unei „greve spontane”, precum cea în cauză, se încadrează în sfera noțiunii „împrejurări excepționale”, astfel încât compania aeriană ar putea fi liberată de obligația sa de compensare.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde în mod negativ la accesată întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului navigant sub forma unei „greve spontane”, precum cea în cauză, care își are originea în anunțul-surpriză al unui operator efectiv de transport aerian cu privire la o restructurare a întreprinderii, ca urmare a unui apel care nu a fost lansat de reprezentanții lucrătorilor întreprinderii, ci în mod spontan chiar de către lucrătorii care au intrat în concediu medical, nu se încadrează în sfera noțiunii „împrejurări excepționale”.

Curtea amintește că regulamentul prevede două condiții cumulative pentru ca un eveniment să poată fi calificat drept „împrejurare excepțională”: (1) acesta nu trebuie să fie, prin natura sau originea sa, inerent exercitării normale a activității companiei aeriene și 2) acesta trebuie să scape de sub controlul efectiv al acesteia. Simplul fapt că un considerent al regulamentului menționează că asemenea împrejurări ar putea apărea, în special, în cazul unei greve, nu înseamnă că o grevă este în mod necesar și automat o cauză de exonerare de obligația de compensare. Dimpotrivă, trebuie să se aprecieze, de la caz la caz, dacă cele două condiții menționate mai sus sunt îndeplinite.

¹ Regulamentul (CE) NR. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (OJ 2004 L 46, Ediție specială 07/Vol. 12, p.12).

În ceea ce privește speța, Curtea constată că cele două condiții nu sunt îndeplinite.

Astfel, în primul rând, restructurările și reorganizările se numără printre măsurile normale de gestionare a întreprinderilor. Astfel, companiile aeriene se pot confrunta, în mod obișnuit, în exercitarea activității lor, cu dezacorduri sau chiar cu conflicte cu membrii personalului lor sau cu o parte a acestuia. Prin urmare, într-o situație precum cea care s-a produs la sfârșitul lui septembrie/începutul lui octombrie 2016 la TUIfly riscurile care decurg din consecințele sociale care însoțesc astfel de măsuri trebuie să fie considerate inerente exercitării normale a activității companiei aeriene în cauză.

În al doilea rând, „greva spontană” în cauză nu poate fi considerată ca scăpând controlului efectiv al TUIfly. Astfel, nu numai că această „greva spontană” își are originea într-o decizie a TUIfly, dar, în pofida ratei ridicate de absenteism, a încetat ca urmare a acordului încheiat de TUIfly cu reprezentanții lucrătorilor la 7 octombrie 2016.

Curtea arată în continuare că faptul că mișcarea socială menționată ar trebui să fie calificată, în sensul legislației sociale germane aplicabile, drept „grevă spontană”, dacă nu a fost inițiată în mod oficial de un sindicat este irelevantă în scopul aprecierii noțiunii „împrejurări excepționale”.

Astfel, distingerea grevelor care, pe baza dreptului național aplicabil, ar fi legale de cele care nu ar fi legale pentru a se stabili dacă trebuie să fie calificate drept „împrejurări excepționale”, în sensul Regulamentului privind drepturile pasagerilor aerieni ar avea drept consecință condiționarea dreptului la despăgubiri al pasagerilor de legislația socială proprie fiecărui stat membru, aducându-se astfel atingere obiectivelor acestui regulament, de asigurare a unui înalt nivel de protecție a pasagerilor, precum și a unor condiții armonizate de desfășurare a activităților operatorilor de transport aerian pe teritoriul Uniunii.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106